РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
25 У. 16255/16
Дана 06.10.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А.из ..., ...бр. ..., против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, број 300-436-05-00722/2016-I1000 од 14.10.2015. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 06.10.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Градске управе града Београда, Секретаријата за финансије – Управе јавних прихода града Београда, Сектора јавних прихода за подручје градских општина – Одељење Барајево, број I-02-436-1/343/2016-010 од 19.04.2016. године, којим је тужиљи утврђена обавеза пореза на имовину за период 01.01.-31.12.2016. године, за кућу за становање у ..., ...бр. ..., укупне површине 145,09м2, седма зона, у износу од 20.784,14 динара и за гаражу у ..., ...бр. ...., површине 24,48м2, седма зона, у износу од 1.277,12 динара, односно у укупном износу од 22.061,26 динара.

У тужби поднетој Управном суду дана 21.11.2016. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, због непотупно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужиља наводи да првостепени орган није утврдио чињенично стање на начин како му је то наложено пресудом Управног суда 10 У 13722/15 од 04.11.2015. године. Указује да је површина зграде утврђена као збир укњижене стамбене површине и површине подрума до утврђених укупних 145м2 и помножена са ценом која је утврђена за кућу за становање, односно стамбену површину, те да тужени орган не узима у обзир чињеницу да је изградња подрума и оставе у сутеренском делу изнуђена конфигурацијом терена. Истиче да није основана тврдња туженог да се површине подрума и оставе рачунају у корисну површину и позивање на пореска решења донета за обвезнике из исте улице који су сврстани у исту зону ради упоређења основица. Сматра да се у конкретном

случају ради о нереално утврђеној тржишној вредности подрумских просторија која не може бити иста као тржишна вредност стамбених просторија, чија градња је скупља за 85% до 95%. Са наведених и других разлога изнетих у тужби, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и у спору пуне јурисдикције пресудом реши ову управну ствар.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавање усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиље изјављену против првостепеног решења, правилно налазећи да је првостепени орган без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврдио чињенично стање, те правилно применио материјално право када је одлучио као у диспозитиву првостепеног решења.

Наиме, из образложења оспореног решења и списа предмета произлази да је првостепени орган утврдио предметну пореску обавезу на основу података исказаним од стране пореског обвезника у пореској пријави за утврђивање пореза на имовину, сходно члану 33. став 1. Закона о порезима на имовину (“Службени гласник РС”, бр. 26/2001...68/2014), при чему је за утврђену пореску обавезу за предметне непокретности навео конкретне податке, који се тичу површине непокретности, зоне у којој се налази и процента амортизације, те висине пореске основице. Наиме, у конкретном случају првостепени орган је утврдио пореску основицу за предметну непокретност тужиље, сходно одредбама члана 5, 6. и 6а Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 26/2001...68/2014) и у складу са Одлуком о одређивању зона и најопремљенијих зона на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину (“Службени лист града Београда”, број 55/13, 87/14 и 69/15), Одлуком о измени и допуни Одлуке о висини стопе амортизације за утврђивање пореза на имовину (“Службени лист града Београда”, број 69/15) и у складу са Решењем о утврђивању просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2016. годину (“Службени лист града Београда”, број 70/15). У конкретном случају првостепени орган је утврдио вредност предметних непокретности тако што је просечну цену квадратног метра одговарајућих непокретности у зони у којој се непокретности налазе (47.750,00 динара - кућа за становање и 17.390,00 динара - гаража) обрачунао за укупну корисну површину (145,09 м2 - кућа за становање и 24,48м2 – гаража), и тако добијену вредност умањио за обрачунату амортизацију по прописаној стопи од 1% годишње, односно укупно 25% за обе непокретности, а према наводима из пореске пријаве, при

чему тужиљи није признао право на порески кредит, јер нема пребивалиште на адреси предметне непокретности. При томе, имао је у виду да се променила методологија утврђивања основице, јер је ступањем на новог Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 26/2001...68/2014), као и Правилника о престанку важења Правилника о начину утврђивања основице пореза на имовину на права на непокретностима ("Службени гласник РС", бр. 93/13), за обавезе у 2014, 2015 и 2016. години, укинуто кориговање тржишне вредности коефицијентом квалитета објекта, за разлику од 2013. године.

Одредбама члана 5. став 1. и 2. Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС", бр. 26/2001...68/2014) прописано је да је основица пореза на имовину за непокретности пореског обвезника који не води пословне књиге вредност непокретности утврђена у складу са овим законом, с тим да вредност непокретности из става 1. овог члана утврђује орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, наплату и контролу изворних прихода јединице локалне самоуправе.

Одредбама члана 6. став 1. и 2. Закона о порезима на имовину прописано је да се вредност непокретности из члана 5. овог закона утврђује применом следећих елемената: корисна површина и просечна цена квадратног метра одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност, с тим да је корисна површина земљишта његова укупна површина, а корисна површина објекта збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта. Зоне из става 1. тачка 2) овог члана представљају делове територије јединице локалне самоуправе које надлежни орган јединице локалне самоуправе одлуком може одредити одвојено за насеља према врсти насеља (село, град) и изван насеља или јединствено за насеља и изван насеља, према комуналној опремљености и опремљености јавним објектима, саобраћајној повезаности са централним деловима јединице локалне самоуправе, односно са радним зонама и другим садржајима у насељу (у даљем тексту: зоне). С тим да је јединица локалне самоуправе дужна да на својој територији одреди најмање две зоне у складу са ставом 3. овог члана. Ставом 5. наведеног члана Закона прописано је да просечну цену одговарајућих непокретности по зонама на територији јединице локалне самоуправе, утврђује свака јединица локалне самоуправе актом надлежног органа, на основу цена остварених у промету одговарајућих непокретности по зонама у периоду од 1. јануара до 30. септембра године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

Према одредби члана 6а став 1. истог Закона, за сврху утврђивања основице пореза на имовину, непокретности се разврставају у следеће групе одговарајућих непокретности: 1) грађевинско земљиште; 2) пољопривредно земљиште; 3) шумско земљиште; 4) станови; 5) куће за становање; 6) пословне зграде и други (надземни и подземни) грађевински објекти који служе за обављање делатности; 7) гараже и гаражна места.

Полазећи од наведеног, Управни суд налази је правилна оцена туженог органа да је првостепени орган правилно утврдио пореску основицу и висину предметне пореске обавезе, у складу са одредбама Закона о порезима и имовину,

Одлуком о одређивању зона и најопремљенијих зона на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину и Решењем о утврђивању просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2016 годину.

Суд је, притом, ценио наводе тужбе који су истицани и у жалби, а којима се указује на то да у списима предмета не постоје правоснажни парификати на основу којих би се могла упоредити вредност опорезоване непокретности са вредношћу непокретности које се налазе у насељу сличне структуре, али је нашао да су исти неосновани, будући да се пореска основица утврђује на основу Одлуке о утврђивању зона, Одлуке о утврђивању стопе амортизације и Решења о утврђивању просечне цене квадраног метра. Наиме, у конкретном случају просечна цена квадратног метра предметне непокретности утврђена је у складу са Решењем о утврђивању просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности по зонама на територији града Београда за утврђивање пореза на имовину за 2016 годину (“Службени лист града Београда”, број 70/15), којим је утврђена просечна цена квадратног метра за кућу за становање у седмој зони у износу од 47.750,00 динара и квадратног метра гараже у седмој зони у износу 17.390,00 динара. Такође, по оцени овог суда, неосновано се наводима тужбе указује на то и да су исто вредноване и стамбена и помоћна – подрумска површина, те да се површина подрума не може рачунати у корисну површину, посебно имајући у виду да тржишна цена стамбених и подрумских просторија није иста. Ово са разлога како то правилно, у оспореном решењу цени тужени орган, у складу са наведеном одредбом члана 6. став 2. Закона о порезима на имовину, који се примењује од 01.01.2014. године, као корисна површина објекта сматара се збир подних површина између унутрашњих страна спољних зидова објекта, који се почев од 01.01.2014. године опорезују у пуном износу, будући да се ради о кући за становање у својини тужиље.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да је оспорено решење засновано на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању на које су правилно примењене одредбе правних прописа на које се тужени позвао у образложењу побијаног решења. За своју одлуку тужени орган је дао довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Суд притом указује туженом органу на то да је у оспореном решењу, као дан доношења означен датум 14.10.2015. године. Међутим, како је према стању у списима предмета, предметна управна ствар заведена у уписник првостепеног органа за 2016. годину, а првостепено решење донето дана 19.04.2016. године (који датум се наводи и у диспозитиву оспореног решења), то је евидентно да је у оспореном решењу погрешно означена година доношења тог решења (2015. уместо 2016. година). Стога ће наведену грешку у броју године доношења оспореног решења тужени орган исправити посебним закључком, у складу са одредбама члана 209. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/2001, "Службени гласник РС", бр. 30/2010).

Предлог тужиље да суд донесе пресуду у спору пуне јурисдикције није

уважен, с обзиром на то да је тужба одбијена, па нису испуњени услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

С обзиром на изнето, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 06.10.2017. године, 25 У. 16255/16

Записничар **Председник већа-судија**
Снежана Вујачић,с.р. **Душица Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ